

בגליל, מול הנוף

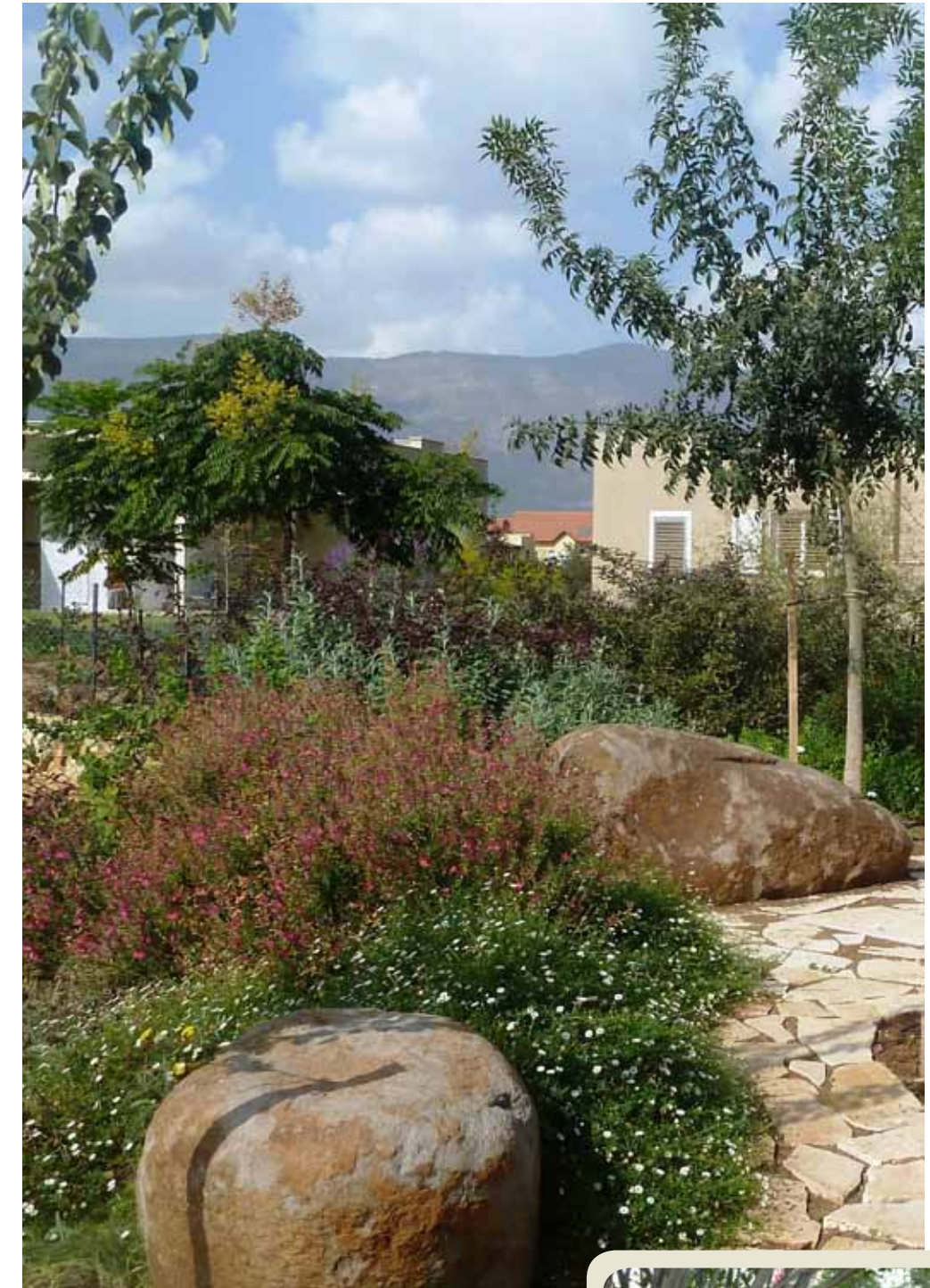
ברושים צריפיים מלווים את שביל הכניסה.

שהם מקפלים בחזותם, והם היו לנו השראה. על מנת ליצור חותמת סגנונית ברורה שתאגד את הדרישות המגוונות, נבחרו עצי ברוש צריפי כעין עמודים המלווים את שביל הכניסה ומגלמים בנוכחותם פורמאליות, מקצב וארומה ים תיכונית כאחד. כדי להדגיש את האמירה נבנו סביבם ערוגות מאבן בזלת מסותתת באופן סימטרי, ובתוכן נשתלו צמחי עונה בצבע אדום - כתום המדגישים את הירוק העמוק של הברושים הזקופים. מרבד של חבלבל מאורטני מאחד באופן סימטרי את הממד האופקי, והוא נגזם בקפידה כרצף לקווי הריצוף ובקו אבני הבזלת התוחמים את עצי הברוש. חלקו העליון מאידך, הנושא פרחים בעונת הקיץ, נותר ללא גיזום במראה פראי.

לעיתים, כשאנו נקראים לתכנן גן, מסתבר שלבני הזוג, ואפילו לילדיהם, יש רצונות סותרים באשר לסגנון המבוקש, ועבורנו זהו תמיד אתגר - להעניק מענה תכנוני שישלב ויכיל את כולם, גם אם הם אינם עולים בקנה אחד, ו/או לא משתלבים באורח טבעי והרמוני. אתגר מסוג זה הוא לשיטתנו אחד המניעים ליצירה, וכך קרה גם בתכנון אותו ביצענו בגן הגלילי: בעלת הבית הגדירה את רצונה בגינה ים תיכונית-כפרית בקווים מעוגלים, ואילו בן זוגה העדיף דווקא גן פורמאלי, מסודר ונקי למראה.

איך משלבים את שני הקצוות? איך ממזגים את כל הרצונות? במקרה זה לא יכולנו שלא לחשוב על גני פרובנס, על האצילות והשורשיות שמאפיינות אותם, על פשטות ועל ממדי הרועע והשייכות למקום

ערוגות תבלינים משולבות בין שאר הצמחים

סלעי בזלת צומחים מתוך הקרקע

הגינה המקיפה את הבית השוכן באחד מישובי הגליל מגלמת פרשנות מקומית להשראה שנשאבה מגני פרובאנס, ומשלבת העדפות אסתטיות שונות לכדי הרמוניה פורחת

מאת: טניה ושרלי אילוז, "גרדניה".
צילום: טניה ושרלי אילוז

טניה ושרלי אילוז
חברת: "גרדניה" עיצוב גנים
www.gardenigardens.co.il

שביל הכניסה הראשי מתפצל ימינה ושמאלה, ומנקודה זו ישנה גם גישה לפינת ישיבה שנבנתה מאבן בזלת בגובה של ספסל ישיבה, וכוללת גם שני סלעים קטומים המשמשים כשולחנות קפה- עבודתו של הפסל טולי באומן. אזור זה נוצר, למעשה, מתוך צורך לנווט את האורחים למקומות הרצויים, כשהוא משלב פרטיות נוחה עם סוג של "מרחב קבלת פנים".

הגן ככלל, מציע נקודות עצירה רבות, בעיקר כאלה בהן משתלבים סלעי בזלת גדולים שנבחרו בקפידה ע"י בעל הבית והוצבו בשטח כעין פסלים המשתייכים לנוף הגלילי. חלק מהסלעים הופכים למושבים בעת הצורך או עוזרים למטפסים- קוטפים להגיע לפירות שבענפים הגבוהים, וכל זה קורה "על הדרך", תוך טיול בשבילי הגן. בהיותו סובב את הבית, מזמן הגן גם מפגשים קרובים בין הבנוי לבין הטבע והצמחייה. כך, למשל, ביציאה מדלת שירות הקרובה למטבח יצרנו גישה ישירה לאזור תבלינים המפיץ ניחוח סמיך בימים החמים, ומהחלון הרחב של פינת הישיבה בסלון לצפות במחזה מהפנט-יונקי דבש שמעופפים ללא מנוח מעל פרחי הגרדניה והפוקסיה.

(Fuchsia, Gardenia Jasminoides). בחודשי החורף, על רקע הרים מושלגים כשהגן, למעשה, שרוי בתרדמה, יצומו מבעד אותו חלון פרחי קמליה (Camellia) ופעמוני שלג. (Leucojum Aestivum).

האזור האחורי של הגן בחלקו הצפון מזרחי פונה אל השדות הפתוחים והר חרמון. מבחינתנו כמתכננים על נכס כזה לא מוותרים, אלא דואגים "להגיש" אותו בכבוד המגיע לו. לפיכך, הצענו לאדריכל ולבעלי הבית לשנות את עיצוב הפרגולה שתוכננה במקור על עמודים לפרגולה תלויה, בצורת מניפה. כתוצאה משינוי מופע הפרגולה התקבל ביציאה מהסלון שטח רחב ידיים שרוצף בבזלת עם שילוב דק (אותו דק משלב תחתיו תעלה לניקוז מי הגשם) המצטט בתצורתו את צורת רבע העיגול של הסוכך התלוי, ואגב כך נוצרה פינת אירוח נוחה להכיל מספר רב של מתארחים.

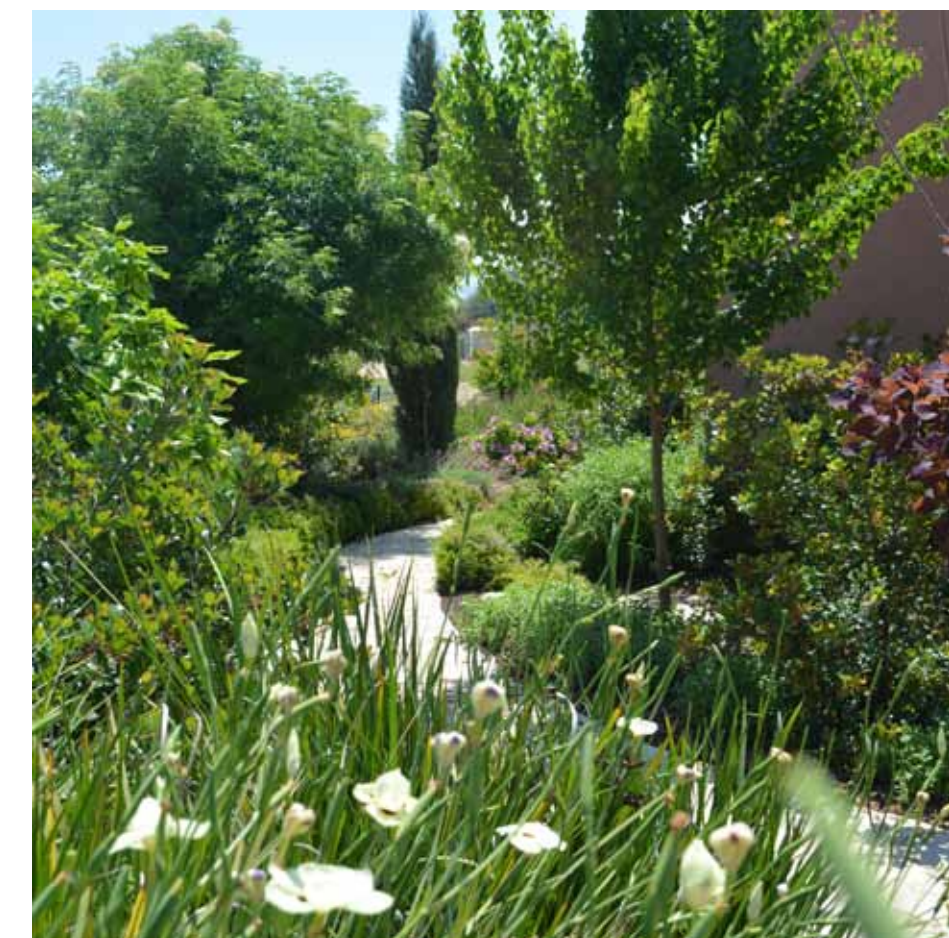
בתכנון שלקח בחשבון את "כולם" שולבה בגן גם מדשאה קטנה להשתוללויות ומשחקי מים של הילדים, כאשר אלון ארוך העוקצים (Quercus Pedunculifolia) שמצל מעל מזמין לשבת מרגלותיו על ספסל כדי להשיג עליהם. המתחם

פינת ישיבה בקידמת הגן עטופה בפריחת לוונדר

פינת ישיבה בקידמת הגן עטופה בפריחת לוונדר

חבושים טרם הבשילו

צמחיה ים תיכונית חזקה וחסכונית במים

שביל עוקף בית המקשר את כל חלקי הגן.

מרץ אף מתקשטת בפריחה ורודה. הגדר החיה אינה מסתירה את יתר אזורי הגן למתבונן מבחוץ, וכך גם את נוף השדות הירוקים למטייל בגן.

בשיא הקיץ מעטרות את קירות המבנה לגרסטרמיות ומושכות תשומת לב אל גון הבורדו שלהן הדומה לצבע יין. לקראת הסתיו משתנה פלטת הצבעים- חרציות, ננדינות ועלי שלכת של עצים נשירים "מתכוננים" לגשמים ראשונים, מרגיעים את הגן, אך עדיין ממשיכים את המופע המאופיין בצבעים עזים. זהו גם זמן הבשלת החבושים והרימונים, שכבר מכבידים על הענפים המתכופפים תחת משקלם. עם קטיפתם הם יקשטו את הבית עם נוכחותם בקערות רחבות, וכך, גם ניחוח התבלינים הטריים, או מראות הנוף החודרים דרך הפתחים. זהו, בעצם, הסיפור- תנועה זו כיוונית ובלתי פוסקת שמתקיימת בין הבית וגנו.

האחורי של הגן הוא בהחלט המשך הרמוני של הבית, הן בתנועתו והן בתפקודו. כשממשיכים להקיף את הבית פוגשים בעצי הדר שדרכם ניתן להגיע אל בוסתן- אזור יבש מחופה שבבי עץ, בו נשתלו עצי תאנה, זית, רימון, כליל חורש ואלה ארץ ישראלית. בחודשי האביב צצים מתוך השבבים פרחי פקעת רבים- חצבים, רקפות, כלניות ותורמוסים, שנזרעים בכל עונה מחדש והופכים את המראה היבש של חיפוי קרקע לשדה בר ססגוני ומושך פרפרים. הצמחייה שנבחרה ככלל, היא צמחייה חזקה ששייכת לאזור- סוגים שונים של לוונדרים, מרוות וגרונים, עכנאי הדור (*Echium candicans*), אבליה גרנדיפלורה (*Abelia grandiflora*) ספיראה קנטונית (*Spirea cantoniensis*) וצמחים רבים נוספים ומגוונים. בן עוזרר הודי (*Rhaphiolepis Indica*) נבחר לעטוף את הגן בחזית ובכל צידו המזרחי בשל אופי הצימוח המסודר שמהווה מעין גדר חיה בעלת חזות אחידה שאינה דורשת התערבות בגיזום ובחודשים פברואר-

ברושים מרוים מוטיב מרכזי בגן, ומגישים את המקצב והסדר.

דק פרגולה תלויה בצורת מניפה

פינת ישיבה בקדמת הגן

עשרים ברושים מהוים מוטיב מרכזי בגן ומדגישים את המקצב והסדר.

סלעי בזלת צומחים מתוך הקרקע

